

РЕШЕНИЕ

№ 976

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10818** по описа за **2019** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от Р. К. З. срещу РЕШЕНИЕ № 194756 от 18.08.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав, постановено по нахд № 14580/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Изложени са твърдения, че от м.06.2017г. не е извършвана търговска дейност, дружеството е deregистрирано по ЗДДС, а констатираното нарушение е първо от този вид. Касаторът моли да бъде отменено решение от 18.08.2019г. на СРС, НО, 13-ти състав по нахд № 14580/2018г. и спорът решен по същество, като се намали размера на наложената имуществена санкция.

Ответникът- Директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С., чрез своя процесуален представител юрк. Г. Б. изразява становище за правилност на съдебния акт.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 194756 от 18.08.2019г. по нахд № 14580/2018г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № F374873/20.04.2018г. на Директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С., с което на основание чл.179 от ЗДДС на [фирма] е било наложено наказание- имуществена санкция в размер на сумата от 1 000.00 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл.125 ал.5 във вр. ал.1 от ЗДДС.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. Д. М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на проведеното административно-наказателно производство не са били допуснати нарушения на процесуалните правила, правилно отговорността на търговеца е била ангажирана на основание чл.179 във вр.чл.125 ал.5 във вр. ал.1 от ЗДДС, както и че е доказано от събраните писмени и гласни доказателства извършването на вмененото административно нарушение, което не представлява маловажен случай.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена проверка на 28.02.2018г. в офис „М.“ на ТД на НАП-С. е било установено, че [фирма], представлявано от Р. К. З., регистрирано по ЗДДС не е подало справка-декларация за данъчен период 01.01.2018г.-31.01.2018г. в срок до 14.02.2018г. включително. В тази връзка е бил съставен АУАН № F374873/28.02.2018г. и въз основа на него оспореното НП № F374873/20.04.2018г. от Директора на офис „М.“ в ТД на НАП-С..

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен в частта, относно потвърдения размер на имуществената санкция, поради допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

При вярно установената от СРС, НО, 13-ти състав фактическа обстановка действително се изпълнява състава на административно нарушение по чл.179 във вр. чл.125 ал.5 във вр. ал.1 от ЗДДС. Към 14.02.2018г. касаторът [фирма], представлявано от Р. К. З. е бил данъчно задължено лице по смисъла на чл.125 ЗДДС-регистрирано по ЗДДС юридическо лице и като такова същото е имало задължение да подаде справка-декларация по чл.125 ал.5 във вр. ал.1 от ЗДДС. Съгласно тази разпоредба "За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124, с изключение на случаите по чл.159б ЗДДС". Следва да бъде отбелязано, че в случая не е налице хипотезата на чл.159б ЗДДС, изключваща приложението на чл.125 ЗДДС. Безспорно е освен това, че задължението за подаване на справка-декларация не е изпълнено в предвидения от закона срок. Срокът за подаване на тази справка-декларация е регламентиран в разпоредбата на 125 ал. 5 ЗДДС - до 14-о число (включително) на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. В конкретния случай за данъчен период месец януари 2018г. срокът е бил до

14.02.2018г. /сряда, работен ден/. До момента на постановяване на наказателния акт, търговецът не е депозирал пред органа по приходите справка-декларация по ЗДДС, като е deregистриран едва с акт № 220991800804380 от 20.04.2018г. Визираното нарушение е санкционирано в чл.179 от ЗДДС, която предвижда за неспазване срока за подаване на декларация, глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв. Доколкото нарушението е допуснато в дейността на юридическо лице не следва да бъде подлагана на изследване субективната страна на деянието, защото неговата отговорност е безвиновна- чл.83 ЗАНН.

В конкретния случай е наложен размер на санкцията, възлизащ на сумата от 1 000.00 /хиляда/ лева. Ответната страна не обосновава и аргументирала защо е наказала касатора по този начин, като при липсата на мотиви в тази насока, размера на наказанието следва да бъде намален в законния минимум от 500.00 лева. В тази връзка трябва да се отчете обстоятелството, че визираното нарушение е първо в дейността на [фирма], представлявано от Р. К. З. и при определяне на наказанието в минимален размер ще се постигне целта на административно-наказателната политика на държавата, залегнала в нормативната разпоредба на чл.12 ЗАНН. При индивидуализиране на наказанието, съдът изследва и се позовава и на нормата на чл.27 ал.2 и ал.3 ЗАНН, защото тежестта на нарушението не разкрива значително по-висок интензитет на обществена опасност и застрашаване на установения правен ред от другите такива деяния от същия вид.

При анализ на събраните в процеса писмени доказателства, настоящият състав подкрепя изводите на СРС, НО, 13-ти състав и също приема, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН. Съгласно ТР № 1 от 12.12.2007г. по т.дело № 1/2007г. на ОСНК на ВКС на РБ преценката на административно-наказващия орган за "маловажност" на случая по чл.28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

Санкционната норма на чл.179 ЗДДС е предвидена, с оглед предотвратяване на злоупотреба с право и осъществяване на контрол върху декларираната дейност на лицата, които са регистрирани по ЗДДС, независимо от това дали ще желаят или не да ползват данъчен кредит. В Постановление № 10/28.09.1973г. по дело № 9/1973г. на Пленума на ВС, се посочва, че следва да се изхожда от повишените изисквания за строго спазване на законността и обезпечаване на правилното и ефективно функциониране на държавното управление, като се прецени тежестта на конкретното нарушение, при което с оглед правилното налагане на наказанието, следва да се съберат пълни данни за обстоятелствата, при които нарушението е извършено. Не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН предвид обстоятелството, че СД по ЗДДС за м.01.2018г. не е подадена дори и със закъснение към дата 20.04.2018г. Охраняваните обществени отношения със ЗДДС са с висока степен на обществена значимост, доколкото са свързани с облагането с ДДС на данъчно задължените субекти във връзка с осъществяваната от тях независима икономическа дейност. Ето защо това нарушение, следва да се преценява на плоскостта на защитения обществен интерес по ЗДДС и макар да не е резултатно, то се характеризира с висока степен на обществена опасност. В този смисъл извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи и изложените съображения в жалбата в обратен смисъл са неоснователни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 18.08.2019г. на СРС, НО, 13-ти състав е неправилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, като спорът се разреши по същество, чрез изменение на наказателното постановление, в частта относно размера на наложеното административно наказание. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.1 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 194756 от 18.08.2019г., постановено по нахд № 14580/2018г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № F374873/20.04.2018г. на Директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С., с което на основание чл.179 от ЗДДС на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. К. З. е наложено наказание- имуществена санкция в размер на сумата от 1 000.00 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл.125 ал.5 във вр. ал.1 от ЗДДС и НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция на 500.00 /петстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.